

Սոցիալիզմի և Արարչարար ամսագրոյ.

«Նոր — Գար» լրագրի 59 համարում հաղորդած լուրից իմացայ, որ Նուխույ գաղութաց հոգաբարձութիւնը նախագահութեամբ տեղւոյն յաջորդ Արժ. Գարեգին վարդապետի ժողով կազմելով որոշել է սուրբ Եղիշէի Առաքելոյ «Աւսումնասիրական» ընկերութեան անունով հաւաքած 1150 մանէթ գրամները ծախսել նոր կառուցանելի օրիորդական գաղտնի շինութեան վերայ:

Արդէս երբեմն Նուխույ յաջորդ և գործին մասնակից և տեղեակ ոք՝ հարկ եմ համարում «Աւսումնասիրական» ընկերութեան մասին մի քանի հարկաւոր տեղեկութիւններ հաղորդել: «Հիմնադիր» անդամների փափագանց համեմատ Հանգուցեալ Տէր Գէորդ Գ. Սաթուղիկոսը 1880 թուականի Մայիս ամսոյ 11 ն օրհնութեան կոնդակաւ հաստատեց պոգ ընկերութիւնը: Աոնգակը ստանալուց յետոյ ընկերութեան «Հիմնադիր» անդամներին հետ զհետէ չորս անգամ ժողով հրաւիրեցի բայց բացի Նուխի քաղաքացի Պ. Պ. Սիմէօն Ահարօնեանցից, Գալիթ Աթա-յեանցից, Յովհաննէս Բուլումեանցից և Երեանցի Յակօր Յարութիւնեանցից ո՛չ ոք ներկայացաւ ժողովին. վերջին ժողովին մեծապատիւ Ահարօնեանցն տեսնելով իւր համաքաղաքացւոց անտարբերութիւնը և սառնութիւնը, ասաց. քանի որ մեր պարոններն ընկերութեան վսեմութիւնը և ապագայ բարիքը չեն կարողանում հասկանալ, միթէ՞ կարելի է սոցանից յառաջագիմութիւն սպասել: Եւ որովհետեւ հարկաւոր թուով մարդիկ չըկային, ժողով չըկայացաւ, որով և անհնար եղաւ խորհրդարան կազմել: Բայց ես հաշիւները պահում էի և առանց վհատելու զարձեալ ամենայն կողմից ընկերութեան անունով նուէրներ էի հաւաքում:

Ստացած նուէրների համար շարունակ լինումէր եկեղեցումն ծանուցումն և նուիրատուաց ննջեցելոց համար հոգեհանգիստ: Երբ իմ անձնական տկարութեանս պատճառով 1881 թուին հրաժարական մատուցի հանգուցեալ Հայրապետին, կողմնակի իմանալով բարեյիշատակ Հայրապետի հաճութիւնը, որ ի մօտոյ արձակելու է ինձ պաշտօնից, ընկերութեան պատկանեալ գրամներն, և առաջին խաղարկութեան վիգորիշնի ըրլէթն հետզհետէ առաջադրութեամբ յանձնեցի Նուխույ Հոգ. Վառապարութեան, Գեո պաշտօնից չարձակուած՝ ընկերութեան հաշիւը պահելու համար 1881 թուականին Ապրիլի 1 ն յայտարարութեամբ խնդրեցի Վարարաղու Աոնսիստորից ժապաւինեալ տումար՝ յանուն Հոգեւոր Վառապարութեան Նուխույ, որ տումարի մէջ արձանագրելով ընկերութեան հաշիւները իւրաքանչիւր տարի ներկայացնէ ի զննութիւն: Վերագարձած լինելով Ս. Էջմիածին՝ 1881 թուականի Մայիսի 29 յայտարարութեամբ խնդրեցի Վեհափառ Հայրապետի անօրէնութիւնը յիշեալ ընկերութեան գրամների անկորուստ պահպա-

նութեան համար, նորին Աւհափառութիւնը յիշեալ յայտարարութեան վերայ բարեհաճեց մակագրել. «Յանձնեմք Սինոզի, և պատուիրեմք փութով տնօրինել, ապահովելով զգրամագ»։ Սինոզն ևս յանուն Հոգևոր Առաջարութեան նուխոյ 1881 թ. Օգոստոսի 31 № 2287 գրումէ «հրամանագրել Հոգևոր Առաջարութեան Հայոց նուխոյ փութանակի ստացեալ ի պարտապանաց զնուիրեալ գրամս յանուն «Աւսումնասիրական» ընկերութեան նուխոյ՝ առաքել ի շահեցողութիւն ի հասարակական պրիկազն Տիխիսու, և զրիւթն պրիկազի ունել ի նմին ի պահպանութիւն ցայլ առանձին տնօրէնութիւն»։ Արդ՝ վերյիշուած փաստերից հաստատ երևումէ, որ ընկերութեան անունով հաւաքած գրամների գործադրութիւնը միայն հոգ. Մայրագոյն իշխանութեան առանձին տնօրէնութեամբ պէտք է լինի։ Յակալի էր իմանալ թէ հոգաբարձուք, որ ժողով կազմելով վճռելեն յիշատակեալ ընկերութեան 1150 մանէթ գրամները ծախսել օրիորդական դպրոցի վերայ, արդեօք Հոգ. Մայրագոյն իշխանութեան հաճութիւնը ստացելեն բացի այս՝ քանի որ հոգաբարձուաց իրաւանց սահմանը որոշուած է, իսկ յիշեալ ընկերութիւնը և նորա գրամները յատուկ նոցա իրաւանց չէ ենթարկվում, Հոգաբարձութիւնը իրաւունք ունի՞ գործադրել ընկերութեան գրամները։ Ի հարկէ հոգաբարձուք գիտեն, որ այլոց աշխատութեան տէր հանդիսանալ անհնարին է։ Պ. Հոգաբարձուք պէտք է գիտնան, որ օտար քաղաքացի «Հիմնաւոր և Մշտնջենաւոր» անգամներին չըպետքէ արհամարել նոցա որոշ նպատակով արած նուերարբերութիւնը հակառակ նոցա կամաց, ուրիշ բանի ծառայացնելով. այն օտար քաղաքացի նուիրատուք, որ իմ հրաւերին անսալով՝ այժմ ինձ պատասխանատու կըհամարեն։ Մանաւանդ պարոնայք Ագուլեցի Ատեփաննոս Մանուչարեանց և Գանձակեցի Աւետիս Կիրակոսեանց, որոնք ըստ իմ խնդրանաց նուխում գտնուող օտարական վաճառականներից փոքր միջոցում հաւաքեցին ընկերութեան անունով միանուագ 450 մանէթ նուէրներ։

Թող պ. հոգաբարձուք վեր առնեն ընկերութեան ցուցակը, որը գտնուումէ նուխոյ Հոգ. Առաջարութեան մէջ, և նայեն թէ իրանք բուն նուխեցիք օրքան նուէր են տուել, որ այժմ առանց օտարական անգամների հաճութեան և առանց Սինոզի թոյլատուութեան ձեռնաձուխ են լինում ընկերութեան գրամոց։ Ընկերութեան նպատակներն են զխաւորապէս Հուշեցի Գանձակեցի և Ագուլեցի վաճառականները, որոնք լսելով Հոգաբարձութեան միջամտութիւնը ընկերութեան գործին՝ բնական է որ դժգոհ կըմնան։ —

Ս. Սինոզի հրամանաւ ընկերութեան հաշիւներն կարգաւորութեան մէջ պահելու համար կարգուած է խորհրդարան և նախագահ, նախագահ. պ. Յակոբ Տէր Խաչատրեանցն, որ իւր ձեռքն ունի ընկերութեան գրամոց սակաւ մասն շահեցնելու համար, կըհամաձայնի՞ արդեօք այդ

դրամներն յանձնելու Հոգաբարձութեան, և եթէ համաձայնի՝ օտար քաղաքացի « Հիմնադիր և Մշտնջենաւոր » անդամների, (որոց մին լինելու պատիւն ունիմ) իրաւացի զայրոյթը չի՞ շարժիլ:

Հրապարակաւ խոստովանուեմ, որ պ. Յակոբ Տէր Խաչատրեանցն ընկերութեան գործի մէջ ինձ հետ առաջին աշխատողն, և ինձ յուսադրողն էր: Ընկերութեան անունով դրամներ հաւաքելու ժամանակին՝ նա էր ինձ հետ անտանելի արգելմունքների հանդիպում: Երբ ընկերութեան դրամներն հասան 800 մանէթի, իմ ժամանակի հոգաբարձուք ևս քանի քանի անգամ ժողովեցին ստանալ ընկերութեան դրամները ուսումնարանի վիճակը բարւոքելու համար. իսկ Պ. Տէր Խաչատրեանը հակառակն էր պնդում Հոգաբարձութեան, ասելով որ, օտար քաղաքներից եկած դրամները յայտնի նպատակ ունին և անշուշտ պէտք է իւր նպատակին ծառայացնել: Յուսով ենք՝ որ պ. Տէր Խաչատրեանցն բարեմիտ անձն լինելով, դարձեալ նոյն համոզմանը հաստատ կրմնայ, մեր հեռաւոր անդամոցս իրաւանցը ջատագով հանդիսանալով, եթէ հարկը պահանջէ, երկրորդ անգամ առաւել մանրամասն և հանգամանօրէն կըխօսեմ:

Միաբան Ս. Էջմիածնի Գրիգորիս Վարդապետ

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ-Ք.

Շնորհակալութեամբ ստացանք

Ա. Հ. Խորէն Ծ. Վարդապետ Ստեփանէի խմբագրութեամբ հրատարակուող Մանկավարժանոց ամսատետրակի 1 համարը:

Բովանդակութիւնն է, 1. Մանկավարժանոց և մանկավարժական ուսման անհրաժեշտ կարևորութիւն: 2. Ազգային լուսաւորութիւն ֆրանսիայում. 3. դպրոցներ զարգարելու, դպրոցական պատկերի և առհասարակ աշակերտների ճաշակը զարգացնելու մասին: 4. Առաջ (բանաստեղծ.), 5 Հարժական Մատենադարան. 6 Իրախօսութիւն փորձնական դաս բելժական դպրոցում. 7. Յիշատակարան. 8. Ծանուցմունք՝ կազմի 3. և 4 երես.

Ամսաթերթը հրատարակուած է Մարտ ամսին, իսկ Յունվար և Փետրվար ամիսների համար բաժանորդներին ուղարկուած է « Համակենտրոնական պրոգրամներ » վերնագրով խմբագրի աշխատասիրած և հրատարակած գրքոյկը:

Բ. Ժամանակաւոր ընդհատումից յետոյ ստացանք Վարժարան մանկավարժական ամսագրի 3. համարը Փետրվար ամսի:

Ստացանք նաև « Կաթուղիկոսական Ընտրելիներ » վերնագրով մի բրոշուր, հրատարակութիւն Արմենակ Սիւնիի:

Պ. Արմենակ Սիւնին ընդհանրապէս խօսելով մի կաթուղիկոսացուից պահանջուած կատարելութեանց մասին՝ անցնումէ ընտրելիների հա-